

Det har vist sig). Det har vist sig, det giver jeg det ærede Medlem Ret i Men saa er det ikke nok at sige, at vi vil være ligestillede. Under Forhold saa vanskelige som de nuværende er det givet, at det Erhverv, som sidder inde med den langt overvejende Del af Landets Produktionsvirksomhed og Produktionsmidler, naturnødvendigt maa bringe større Ofre erhvervsmæssigt set end andre; thi ellers kommer der ikke Ligelighed frem mellem Erhvervene.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Jeg har gentagne Gange i min Tale sagt, at Landbruget sidder inde med Produktionsmulighederne, og det er disse Produktionsmuligheder, vi vil have Lov til at gøre frugtbringende, og det bliver til Gavn ikke blot for Landbruget, men for hele Samfundet. Forholdene er forandrede, nu er Krigen overstaaet, og vi staaer overfor frie Forhold. Vi vil arbejde, og vi kan arbejde; vi kan producere, og Landet trænger til, at der bliver produceret, hvis vi skal klare os økonomisk.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlems (Pinstrup) Udtalelser maa ikke give ham Haab om at fremstille Forhandlinger her i dette Ting, som om der var Uenighed om det Forhold, han nu dvælede ved. Selvfølgelig maa alle i allerhøjeste Grad ønske Produktionsmulighederne saa stærkt øgede som overhovedet ske kan, men det, som foreligger her til Afgørelse, er dette: Naar der ikke er fuld Sikkerhed for Muligheden af Indførsel i indeværende Høstaar af 5 Mill. Tdr. Majs, og naar Majsprisen faktisk endnu er ret usikker, vil Landbruget da kræve, at der ikke desto mindre som Betingelse for Aflevering af Brødkorn skal være en Ombytning, skønt man ikke statsmæssig kan garantere for det, og at denne Ombytning skal danne Grundlaget for Brødprisen næste Aar, skønt det er muligt, at deene vil blive saa høj, at den vil stille Staten overfor det finansiellet uigennemførlige? Eller vil Landbruget se saaledes paa Tingene, at det endnu i det kommende Aar vil være rede til at afgive det Kvantum, som er nødvendigt til det grove Brød her i Landet, til fuld Produktionspris og give Afkald paa at inddrage det grove Brødkorn i sin industrielle Produktion? Det er kun det, der spørges om: Vil Landbruget være villigt til at give Af-

kald paa, at det grove Brødkorn inddrages i den industrielle Produktion og derigennem maaske bringes op til højere Udbytte?

Overfor dette foreligger der samtidig Mulighed for, at et andet Erhverv, hvis Forhold er betingende for Brødfremstillingen, er rede til, for at opnaa Frihed i øvrigt paa samme Maade, som Landbruget faar det her, at stille en vis Del af sin Tonnage til Disposition for Hjemførelse af den størst mulige Mængde Majs til en rimelig Fragtpris, men ikke til den Pris, der kan opnaas.

Hvis den høje Rigsdag følger det ærede Medlem, hvis Landbruget nægter at stille det grove Brød til Disposition til en fast Pris og drage det ud af Produktionen, har jeg sagt, hvad der vil blive Følgen: saa maa der stilles ca. 39 Mill. Kr. som Statens Andel i Brødprisen Nedsettelse til 1 Kr. for 1/2 Aar i Udsigt, og saa maa altsaa de Medlemmer af dette Ting, som ønsker denne Politik gennemført, være klare over dette, at de maa gaa til en af to Ting: enten at skaffe 39 Mill. Kr. yderligere til Nedsettelse af Brødprisen til 1 Kr. eller at tage Ansvaret for, at Brødprisen ikke nedsettes til dette Beløb. En af disse to Ting ligger i den lige Linie af det ærede Medlem fra Søbys Politik. Lad hele Rigsdagen være klar derover, naar den skal vælge, hvilken Politik den vil følge.

Jørgen Jensen: Den højtærede Indenrigsminister, som nu sluttede, fremholdt meget stærkt overfor dette Ting dets Ansvar. Jeg tror, det var ganske overflødigt. Jeg tror, Tingets Medlemmer, allerede inden de gik herind, har gjort sig klart, at de gik herind til et Ansvar, og det, der foreligger i dette Øjeblik, er Sikring af Befolkningens Forsyning med et vigtigt Næringsmiddel. Jeg tør vel da tilføje, at det vil være en rimelig Opgave for Rigsdagen at gøre dette paa den mest praktiske Maade, gøre det saaledes, at der ikke til Skade for det hele Samfund sker større Indgreb i et Erhvervs Produktionsmuligheder, end Løsningen paa kræver. Hertil har jeg tilsagt mit Partis Medvirken. Naar det kommer til at foreligge, til hvilken Pris Befolkningen skal have det Brød, som fremkommer af den Rug, her er Tale om, tør jeg sige, at mit Parti vil være rede til at give Befolkningen Adgang til at faa dette Brød til en efter Forholdene rimelig Pris. Jeg har slet ikke omtalt dette, fordi der intet findes i Lovforslaget herom, og fordi den højtærede Indenrigsminister slet ikke omtalte det i sin Forelæggelsestale.

Jeg vil derfor samle mine Betragtninger